

Stalino KELIU

Visu šalių, vienykitės

LKP(b) KUPIŠKIO APSKRITIES KOMITETO IR
KUPIŠKIO APSKRITIES VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

Eina 2-ji metai

1947 m. spalio 25 d.
№ 34 (39)

Kaina 20 kp

Lenino—Stalino komjaunimui 29 metai

Spalio 29 d. — 29 metai nuo komjaunimo įsikūrimo.

Per 29 savo šaunaus gyvenimo metus Lenino — Stalino komjaunimas atliko daug didelių darbų ir nusipelnė sau nemirstamą šlovę.

Anot Vladimiro Iličiaus Lenino, Komunistinė Jaunimo Sąjunga yra spartuolių grupė, kuri visur turi rodyti iniciatyvą ir viską pirmoji pradėti.

Vado išreikšta mintis buvo pilnai įgyvendinta komjaunimo gyvenimo praktikoje. Šiandien mes galime didžiuotis komunistiniu jaunimu, užsigrabinusiu pilietinio karo ir užsienio intervencijos metais, pasižymėjusiu atstatant mūsų šalį stalininių penkmečių periode. Kas gali nepripažinti komjaunimo nuopelnų Didžiajame Tarybų Sąjungos Tėvynės kare. Jo neįbaigino fašistų kulkos ir konclageriai. Jo nesudegino Maidaneko krematoriumuose.

IV-jo stalininio penkmečio talkiais metais Lenino — Stalino komjaunimas atlieka didžiulius bolševikų partijos uždavinius. Įsijungęs į spartuolišką kovą už kuo greitesnį atsiėktos pergales užtvirtinimą, komjaunimas sąžiningai ir atsidasavusiai dirba ir mokosi. Mūsų Plačiosios Tėvynės komjaunuoliai — aktyvūs šalies ekonominio ir kultūrinio gyvenimo dalyviai. Jie nemoka vengti juodo darbo. Maskvos Kuibyševio vardo garvežių statybos tabelininkė komjaunolė Galina Sergijenko, norėdama daugiau padėti šaliai, perėjo dirbti iš kontoros į vieną iš gamyklos cechų. Patriotiniu Sergijenko pavyzdžiu pasekė tūkstančiai TSRS komjaunuolių. Kauno „Inkaro“ gumos fabriko kontoros darbuotoja drg. Druskytė, sužinojusi apie Galinos Sergijenko žygį, perėjo dirbti į cechą ir dabar ji — viena iš fabriko stachanovininkių.

Komjaunuoliai visuomet ir visur, kur tik jie bebūtų, rodo tikrą pavyzdį nesąjungtiam jaunimui. Mes negalime nesididžiuoti komjaunuoliais stachanovininkais — gamyboje, komjaunuoliais darbo pirmūnais — kolektyviniuose ūkiuose, komjaunuoliais geriausiais mokiniiais — mokslo įstaigose.

Partija ir vyriausybė jaunimui suteikė daug ir didelių teisių. Stalino Konstitucija jas įgyvendino praktiniai. Ir, reikia pasakyti, mūsų šalies

jaunimas, komjaunimo vėdamas, moka puikiai išnaudoti tas teises ir nukreipti jas šaliai laimei. Štai kiekvienas TSRS jaunuolis turi neginčijamą teisę į Tėvynės gynimą. Tėvynės karo metais mūsų komjaunuoliai, nežiturdami, kad prieš pusę buvo jėgų persvara, kad vokiečius rėmė kuone visa Europa, kad angliškai — amerikoniškai imperialistai tyčia uždelsė antrąjį frontą, visomis jėgomis kovojo už Tarybų Sąjungos laisvę ir nepriklausomybę.

Kupiškio apskrities komjaunimo organizacija, sekama didvyriškais Tėvynės karo komjaunuoliais, garbiškai vykde visus jai pavestus uždavinius. Nur LLKJS Kupiškio Apskrities K-to įsikūrimo dienos iki šio laiko ji išaugo pustrečio karto. Komjaunuoliai buvo aktyvūs partijos pagalbininkai visose pravedamose politiniai — ūkinėse kampanijose, kaip paruošos, rinkimai, pavasario sėja, paskolos pasirašymas, spaudos platinimas ir t. t. Kupiškio valsčiaus komjaunimo organizacija per 1,5 metų išaugo puspenkto karto. Šiandien Kupiškio miesto komjaunuoliai gali pasididžiuoti savo geru darbu duonos paruošų kampanijos metu. Komjaunuoliai Gaidimauskas ir Masilionis puikiai kovojo Tėvynės karo frontuose. Šių metų rudenį jie neblogiau kovojo už duoną. Kas nežino drg. drg. Bielovos, Kravcovos, Žukovos. Tai komjaunuolės, atsižymėjusios paruošų kampanijoje.

Skapiškio valsčiaus komjaunuoliai ėjo petis į petį su komunistais, aiškindami greitesnio grūdų pristatymo valstybei reikšmę.

Komjaunuoliai drg. drg. Petronis (Simonys), broliai Bugos (Viesintos) buvo patys geriausi aktyvistai: jie pravedė didelį aiškinamąjį darbą valstiečių tarpe.

Komjaunimas visuomet stovėjo opiausių šalies reikalų sargyboje. Visuomet jis ėjo paskui bolševikų partiją. Šiandien jis atstato savo šalį ir, sykiu su užsienio pažangiuoju jaunimu kovoja už taiką ir tikrąją demokratiją. Komjaunimas tvirtai stovi už Lenino — Stalino reikalą. Švesdamas 29-tąsias savo metines, jis pasiryžta dar daugiau dirbti ir kovoti už krašto gerovę ir darbo liaudies laisvę.

BALYS SRUOGA

(1896. II. 2. — 1947. X. 16)

Po ilgos ir sunkios ligos Vilniuje mirė ištikimas lietuvių tautos sunus, vienas žymiųjų lietuvių literatūros kūrėjų BALYS SRUOGA.

Jau prieš pirmąjį pasaulinį karą BALYS SRUOGA pasireiškė savo įvairiapusišku talentu mūsų literatūroje kaip naujų jos kelių ieškotojas ir pradininkas.

BALYS SRUOGA mokėsi Petrapilio ir Maskvos universitetuose, vėliau gavo daktaro laipsnį.

Nuo 1927 m. BALYS SRUOGA profesoriavo pradžioje Kaune, vėliau Vilniaus universitete, per dvidešimt metų dėstydamas literatūros istoriją, tautosaką ir teatro meno dalykus.

BALYS SRUOGA buvo taip pat vienas žymiausių lietuvių ir kitų tautų teatro žinovų ir savaimingas literatūros kritikas, daug prisidėjęs prie mūsų raštijos ir teatro ugdymo. Jis taip pat pasižymėjo lietuvių tautosakos tyrinėjimais.

Žymiausieji BALIO SRUOGOS kūriniai priklauso lietuvių poezijos ir dramaturgijos sričiai, kur stipriausiai pasi-

reiškė jo talentas. Savo eilėraščių rinkiniiais „Saulė ir smiltys“, „Dievų takais“, poema „Miestas“ ir kt. jis įnešė žymų indėlį lietuvių literatūrai. Savo pjesėmis „Milžino paunksmėje“, „Radvila Perkūnas“, „Balsioji naktis“, „Aitvaras — teisėjas“, „Apyausrio dalia“, „Kazimieras Sapięga“ ir kt. jis žymiai praturtino lietuvių dramaturgijos lobyną. Jo paskutinėse dramose vaizduojama istorinė lietuvių liaudies kova prieš feodalus dėl laisvės ir gerovės.

BALYS SRUOGA buvo ir plačiai pasireiškęs vertėjas iš rusų ir kt. kalbų, gausiai praturtinęs mūsų literatūrą žymiais pasaulinės raštijos veikalais. Prieš pat mirtį jis baigė versti „Giesmę apie Igorio žygį“.

Visą savo kurybingą gyvenimą BALYS SRUOGA pasižymėjo kaip karštas savo tėvynės patriotas, lietuvių kultūros ugdytojas. Todėl hitleriniai okupantai, stengdamiesi išnaikinti lietuvių tautą, buvo ištrėmę BALI SRUOGA iš Štuthofio mirties stovyklą, kur

jam teko patirti šurpialesių išgyvenimų, palaužusių jo sveikatą.

Tarybinė Armija išvadavo BALI SRUOGA iš hitlerinės vergovės. BALYS SRUOGA grįžo į Tarybų Lietuvą kupinas dėkingumo šauniamajam Tarybinei Armijai ir tarybų valdžiai, kuri sukūrė jam visus galimumus kūrybiniam darbui. Jis buvo kupinas troškimo dalyvauti Tarybų Lietuvą atkuriant ir, kiek leido jėgos, ligi pat mirties dirbo literatūrinį ir mokslinį darbą, parašė veikalą apie voikiškųjų grobikų žiaurumus koncentracijos stovykloje.

Apie savo užsimojimus jis kalbėjo savo atmintinoje kalboje rašytojų suvažiavime, 1946 m., kur jis ragino rašytojus dar plačiau įsijungti į kūrybinį darbą ir pats pasižadėjo tai padaryti. Tačiau liga ir mirtis sutrukdė jam tai įvykdyti.

BALYS SRUOGA mirė pačiame kūrybinio jėgų subrendime, palikęs lietuvių tautai savo žymius darbus ir brangią atminimą, kuris amžinai liks jos širdyje.

J. Baltušis, J. Baldžius, J. Balčikonis, J. Banaitis, A. Bauža, K. Bieliukas, J. Butėnas, D. Budrys, S. Čiurlionienė, B. Dauguvietis, J. Dovydaitis, V. Drazdauskas, I. Gaška, V. Sirijos Gira, A. Gričius A. Gudaitis — Guzevičius, A. Churginas, S. Jankauskas, L. Janušytė, J. Jonynas, J. Josadė, Jovaras, O. Juodelienė, V. Jurkūnas, I. Kaplanas, S. Kapnys, A. Klenickis, H. Korsakienė, K. Korsakas, J. Kubertavičius, J. Kupčinskas, A. Lastas, M. Lastauskienė (Lazdynų Pelėda), J. Matulis, J. Marcinkevičius, M. Meškauskienė, E. Meškauskas, E. Mieželaitis, J. Mikėnas, V. Mykolaitis-Putinas, P. Mikutaitis, A. Miškinis, V. Mozūrinas, V. Niunka, G. Ošerovičius, J. Paleckis, J. Paukštelis, K. Petrauskas, B. Pranskus, K. Preikšas, K. Vairas-Račkauskas, V. Reimeris, I. Simonaitytė, A. Sodeika, A. Štaškevičiūtė, R. Šarmaitis, M. Šikšnys, J. Šimkus, J. Tallat-Kelpša, T. Tilvytis, Vabalas-Gudaitis, P. Vaičiūnas, L. Vainelkytė, V. Valsiūnienė, A. Vanclova, G. Zimanas, J. Zinkus, Z. Žemaitis, V. Žilionis, J. Žiugžda, A. Žmuidzinavičius, A. Vienuolis-Žukauskas, Alb. Žukauskas.

DIDŽIOJO SPALIO GARBEI

Viršplaniniai grūdai — valstybei

Subačiaus valsčiaus darbo valstiečiai garbingai laiku įvykdė savo įsipareigojimus, duotus laiške drg. Stainui,

dabar įsijungė į viršplaninį grūdų statymą valstybei. Žudžgalio apylinkės darbo valstiečiai drg. drg. Juzulėnas,

Breivienė Didžiojo Spalio garbei pristatė po 500 kg viršplaninių grūdų valstybei.

M. Martynaitis

Kaišiadorių apskrityje komjaunimo brigada, susidedanti iš 15 žmonių, suteikė didelę pagalbą kulinio darbe tarybiniam ūkiui.

Nuotraukoje: komjaunuolis Pilyponis neša maišą prikultų rugių, o brigados vadovas drg. Gilyas Algirdas tikrina grūdų švarumą.

Nuotr. K. Kalnaitis

Ruošiasi didžiosios šventės paminėjimui

Kupiškio apskrities Liaudies Švietimo skyriaus iniciatyva, visose apskrities vidurinėse ir pradžios mokyklose ryvai ruošiamasi tinkamam Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 30-tųjų metinių sutikimui.

Atskiri mokytojai gavo nurodymus pasiruošti pranešimams iškilminguose posėdžiuose, kurie bus praversti mokyklose. Numatomos meninės programos.

Jau dabar ruošiamasi pradėti mokyklų papuošimo šventei darbus.

J. Vasarinis

Partijos gyvenimas

Partinių organizacijų uždaviniai ryšium su artėjančiais vietinių Tarybų rinkimais

1948 m. sausio mėn. 18 d. Lietuvos liaudis dalyvaus vietinių Tarybų rinkimuose. Rinkimų vykdymo sėkmingumas labai daug pareis ir nuo partinių organizacijų agitacinio — propagandinio darbo užmojo ir kokybės. Partinės organizacijos, kaip ir praėjusiuose rinkimuose į LTSR Aukščiausiąją Tarybą, taip ir vietinių Tarybų rinkimuose privalo užimti avangardinę rolę.

Apskrities partinėms organizacijoms yra iškilęs uždavinys pasiruošimo rinkimams laikotarpyje įtraukti į masinį — agitacinį darbą visus komunistus, komjaunuolius ir nepartinius aktyvistus. Kiekvieno LKP(b) Valkomo sekretoriaus, partorgo ir partorganizacijos sekretoriaus pirmaisiais uždaviniais turi būti artėjančieji rinkimai. Reikia teisingai paskirti partinių organizacijų agitacines — propagandines jėgas tam, kad bolševikų partijos agitatoriai ir propagandistai prieitų prie kiekvieno rinkėjo.

Butina yra organizuoti kasdieninę pagalbą agitatoriams ir propagandistams, panaudoti visas darbo formas: seminarus, paskaitas, konsultacijas, pranešimus ir t. t. Agitatoriai ir propagandistai turi būti aprūpinti literatūra, laikraščiais, žurnalais ir brošiūromis.

Reikalinga atkreipti didelį dėmesį į agitacinių punktų įrengimą ir jų vidinį apipavidalinimą. Patalpose turi būti švaru, šilta, jauku. Agitpunktai turi būti aprūpinti šviesa, reikalingais baldais, vaizdine agitacija. Partinės organizacijos negali prileisti tokios padėties, kad rinkėjas, atėjęs po darbo į agitpunktą, turėtų klausytis paskaitos ar pranešimo stovėdamas, dėl to, kad nėra kėdžių ir pan.

Partinėms organizacijoms iškilo didelis politinis uždavinys: užtikrinti, kad į vietinių Tarybų organus būtų išrinkti geriausi liaudies sūnūs

ir dukros, ištikimi tarybų Tėvynei patriotai, sugebą spręsti sunkiausius uždavinius.

Kad būtų užtikrintas šio svarbiausio politinio uždavinio išsprendimas, partinės organizacijos turi išplėsti didžiulį masinį — agitacinį darbą gyventojų tarpe.

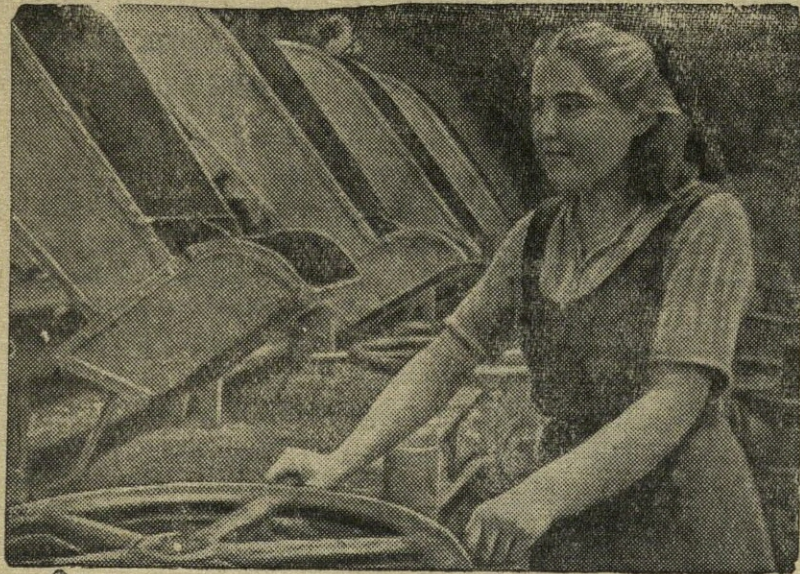
Pagrindinis masinio — agitacinio darbo turinys pasiruošimo rinkimams į vietinių Tarybų organus laikotarpiu turi būti gilus Lietuvos TSR Konstitucijos principų aiškinimas darbo žmonėms. Agitatoriams reikia ne-nuilstamai aiškinti gyventojams tarybinės santvarkos pranašumą.

Masiniam agitaciniam darbui rinkėjų tarpe daug padeda sieniniai laikraščiai. Partinės organizacijos turi padėti agitacinių punktų vedėjams parinkti redakcines kolegijas ir organizuoti sieninių laikraščių leidimą kiekviename agitaciniame punkte.

Neišvengiama įtraukti į agitacinių punktų darbą klubų — skaityklų, bibliotekų aktyvą, vietinės meno saviveiklos jėgas, plačiai organizuojant saviveiklos vakarus, koncertus ir panašiai.

Agitacinis propagandinis darbas yra veiksmingiausias tada, kai jis dirbamas diferencijuotai, kai jis atliekamas su atskiromis gyventojų grupėmis. Pateisina save, pavyzdžiui, praktika šaukti agitaciniuose punktuose samdinių, naujakurių, moterų, jaunimo, inteligentijos susirinkimus. Partinių organizacijų masinis — agitacinis darbas pasiruošime vietinių Tarybų rinkimams turi dar labiau sutelkti tarybinius žmones aplink bolševikų partiją ir sumobilizuoti darbo liaudį pasiaukojančiai kovai dėl tobulesnio socialistinės Tėvynės galios vystimo ir stiprinimo.

V. Šutinas,
LKP(b) Kupiškio Apskrities K-to Sekretorius agit. - propagandos reikalams

Žitomiro sritis. Korovinecko cukraus gamykla 1946 m. išdirbo dešimt tūkstančių centnerių cukraus virš plano. Gamyklos jaunimas parodo puikius darbo pavyzdžius.

Nuotraukoje: komjaunuolė L.S. Siniavskaja. Dirbdama batarėjininke, ji atsikė minimalinių nuostolių difuzijoje ir davė daug cukraus virš plano.

Svatuno I. Foto

TASS-o spaudos klišė

DIDŽIOSIOS SPALIO SOCIALISTINĖS REVOLIUCIJOS XXX METINIŲ IŠVAKARĖSE

SPALIO REVOLIUCIJA LIETUVOJE

(Tęsinys iš № 33 (38))

3. Tarptautinės kontrrevoliucijos frontas Lietuvoje. Revoliucijos pralaimėjimas.

Revoliucijai laimėjus Vilniuje, buržuazinė — buožinė „Taryba“ ir jos sudarytoji vyriausybė pabėgo į Kauną, o kai kurie „ministrai“ ir „Tarybos“ veikėjai, kurių tarpe Smetona ir Voldemaras, paspruko į užsienį.

Į kauniškę kontrrevoliucinę vyriausybę įėjo visos buržuazinės partijos: pažangininkai (vėlesnieji tautininkai), krikščionys — demokratai, liaudininkai, socialdemokratai. Buržuazijai ypatingai svarbus buvo socialdemokratų dalyvavimas vyriausybėje, nes tuo ji tikėjosi lengviau apgauti liaudies mases dėl tikrųjų lietuviškosios kontrrevoliucijos tikslų. Visas partijas, susibūrusias apie kontrrevoliucinę vyriausybę, jungė neapyskanta darbo žmonėms, siekimas bet kuria kaina išlaikyti išnaudotojų klasių valdžią ir privilegijas.

Savo įžymiaame straipsnyje „Spalio perversmas ir tautinis klausimas“ draugas Stalinas puikiai apibūdino Pabaltijo šalyse ir kituose buvusios Rusijos imperijos pakraščiuose Spalio revoliucijos laikotarpiu susikūrusias buržuazines buožines vyriausybes.

— „Pakraščių vyriausybės“ kova, — rašė jis, — buvo ir ir lieka kontrrevoliucijos kova prieš socializmą. Tautinė vėliava prisegama prie reikalo tik masėms apgauti, kaip populiari vėliava, patogi tautinės buržuazijos kontrrevoliuciniam kėsłams pridengti“. (Raštai, IV t. 161, 162 psl. psl.).

Lietuvos buržuazija gerai žinojo, kad savo pačios jėgomis ji negalės atsilaikyti prieš revoliuciją, kuri pergalingai žygiavo į priekį visoje Lietuvoje. Praėjusiame straipsnyje paliestieji faktai apie revoliucinių įvykių išsivystimą Lietuvoje ryškiai rodo, kaip bejėgė ir pakrikusi buvo buržuazijos stovykla tarybinės revoliucijos akivaizdoje. Lietuviškosios kontrrevoliucijos vadeivoms buvo visiškai aišku, kad be paramos iš užsienio jie negalės atsispirti prieš savo liaudį.

Buržuazinės vyriausybės galva Šlezevičius kreipėsi į vokiečių okupacinės valdžios vadovą Lietuvoje Verdu de Vermau su prašymu padėti nuslopinti revoliuciją Lietuvoje. Vokiečiai į šį išdaviškią prašymą tuoj atsiliepė. Jie mobilizavo visas jų turimas pajėgas Lietuvoje ir metė jas prieš lietuviškosios kontrrevoliucijos vadeivus.

nį karą Lietuvoje nulėmė kovą buržuazijos naudai.

Ginkluotosios pajėgos, kurias pradėjo suorganizuoti Lietuvos buržuazija, rimtos karinės reikšmės neturėjo ir fronte jos suvaidino antraeilį vaidmenį. Pačių Lietuvos buržuazinės kariuomenės kūrėjų pripažinimais, mobilizuotieji kareiviai lietuviai nerodė jokio noro kariauti prieš savo liaudį ir masiškai dezertyravo. Karininko Ladygos, vėliau užėmusio aukštą postą Lietuvos buržuazinėje kariuomenėje, raporte vyresnybei pastarasis skundėsi, kad imtis priemonių prieš dezertyrus neįmanoma, nes dezertyravimas yra masinis. Tame pačiame raporte Ladyga nurodė, kad lietuviai fronte kaunasi tik jei užpakalyje šaudo vokiečiai.

Kovoje prieš savo liaudį lietuviškoji buržuazija glaudžiai bendradarbiavo ir su lenkų legionininkais. Rytų Lietuvoje lietuvių ir lenkų kontrrevoliuciniai būriai fronte veikė ranka rankon, dažnai bendroje vadovybėje. Tas jų bendras veikimas tęsėsi ir tada, kai lenkų baltagvardiečiai jau buvo užėmę Vilnių. Lietuviškosios buržuazijos neįdėjo lenkų ponai ir jų imperialistiniai siekimai, nukreipti prieš Lietuvą. Ji pripažino tik vieną priešą: revoliucinę Lietuvos liaudį.

Buržuazinė Lietuvos vyriausybė kvietėsi į pagalbą ir rusų baltagvardiečius. Specialus buržuazinės kariuomenės vado Žukausko įsakymas paskelbė apie rusų baltagvardiečių „žaliosios armijos“ sukurimą Lietuvoje ir apie tai „armijai“ teikiama parama. Kartu su tuo Žukauskas pasikvietė į Lietuvą baltagvardiečių dalis, vadovaujamą rusų monarchisto juodašimtininko Bulat-Bulachovičiaus.

Tokiu būdu Lietuvoje susidarė platus kontrrevoliucijos frontas. To fronto organizatoriai ir įkvėpėjai buvo Antantės imperialistai. Jų įsakymu į kovą prieš Lietuvos liaudį buvo mesti karą pralaimėjusieji vokiečiai. Vakarų imperialistai inspiravo lenkų baltagvardiečių veiksmus Lietuvoje. Jie aprūpino ginklais ir pinigais lietuviškuosius kontrrevoliucionierius. Antantos valstybės į Pabaltijį žiūrėjo kaip į vieną savo svarbiausiųjų pldardmų kovai prieš Spalio revoliuciją ir buvo pasiryžusios bet kuria kaina šį pldardmą išlaikyti savo rankose.

— Jei lietuviškoji buržuazija, — rašė V. Mickevičius — Kapuskas, — nebūtų griebusis svetimos kariuomenės pagalbos buržuazinei tvarkai ginti, jei lietuviškoji buržuazija nebūtų buvęs sudarytas tarptautinės kontr-

revoliucijos frontas, jei jis nebūtų palaikomas anglių, prancūzų ir amerikinių imperialistų, tuomet, be abejonės, Lietuvos darbininkai ir vargingieji socialiečiai lengvai būtų patys vieni apsidirbę su savąja buržuazija. Jų įvestos Tarybų valdžios ji pati viena anaipol nebūtų įstengusi sunaikinti“.

Jaunoji tarybų valdžia Lietuvoje negalėjo atsilaikyti prieš tokius gausius priešus, prieš vokiečių ir lenkų kariuomenę, kurią rėmė Vakarų valstybės. 1919 metais balandžio mėn. 19 d. lenkai užėmė Vilnių — lietuvių tautos revoliucinės kovos centrą. Kitose Lietuvos dalyse revoliuciją numalšino vokiečių kariuomenė. Kova dar tęsėsi visą 1919 metų vasarą, bet tarybų valdžia buvo svetimųjų karinių pajėgų nugalėta.

Nugalėtojai — buržuaziniai — buožiniai nacionalistai ir jų vokiškieji išgelbėtojai — suorganizavo baisias darbo žmonių skerdynes. Masiniai darbininkų ir valstiečių sušaudymai įvyko Kaune, Panevėžyje, Kėdainiuose, Biržuose, Rokiškyje, Kupiškėje ir kitose Lietuvos vietose. Sušaudymai buvo lydimi baisių žvėriškumų: pasmerktuosius kankindavo, juos priversdavo paruošti sau duobes, gyvus juos užkasdavo. Taip triumfavo kontrrevoliucija.

Lietuviškosios buržuazijos laimėjimas 1919 metais buvo laikinas laimėjimas. Pasieltas dėka užsienio pagalbos, jis negalėjo būti tvirtas. Lietuviškosios buržuazijos valdžia sugriuvo 1940 metais, kai susidėjo tokios tarptautinės aplinkybės, kurioms esant Lietuvos išnaudotojų klasė negalėjo susilaikyti paramos iš kitur.

1940 metais Lietuvos darbo žmonės pasiekė tą pergalę, kurios jie neįstengė iškovoti 1918—1919 metais.

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 30-tąsias metines Lietuvos darbo žmonės sutinka didžiojoje tarybinėje šeimoje. Pralaimėjo visų rūšių imperialistai, siekusieji paversiti Lietuvą arena kovai prieš Tarybų Sąjungą. Pralaimėjo ir nušluota į istorijos šiukšlyną lietuviškoji buržuazija, paverstusi Lietuvą imperialistų įrankiu. Laimėjo Lietuvos liaudis, jos darbininkai ir darbo valstiečiai.

Su didžiąja nemirtinga Spalio vėliava lietuvių tauta tarybinių tautų gretose žengia į šviesų tikslą, į kurį veda tarybinę liaudį bolševikų partija, genialusis Stalinas — į komunizmą.

(Pabaiga)

L. Rutėnas

ŠAUNUSIS PARTIJOS REZERVAS IR PAGALBININKAS

1918

Triskart apdovanotasis

1947

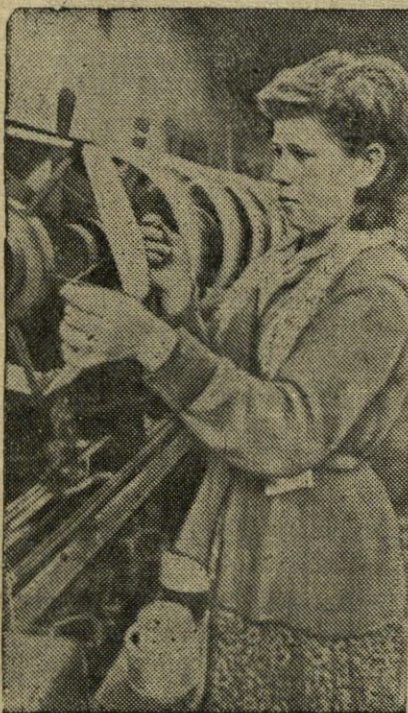

Kuibysėvo vardo garvežių statybos gamyklos katilinio cecho tabelininkė komjaunulė Galina Sergijenko parodė puikią iniciatyvą, pereinama dirbti iš tabelinio biuro į cechą prie staklių. Sekdami Galinos Sergijenko patriotiniu pavyzdžiu, jauni Maskvos įmonių tarnautojai įsivaina gamybines profesijas ir pereina dirbti į cechus.

Nuotraukoje: Galina Sergijenko.

E. Jevzerichino foto

TASS-o spaudos klišė

Naujas penkmetinis planas praktikoje. Į veikiančių Ukrainos įmonių skaičių įstojo pirma eilė Darnicko meninio šilko kombinato. Kombinato kolektyvas jau davė savo pirmąją produkciją.

Nuotraukoje: komjaunulė Lidija Savina, veržliai įsisavinusi naujos konstrukcijos stakles.

G. Ugrinovičiaus foto

TASS-o spaudos klišė

Komjaunulis tekintojas M. Dmitrijevas atėjo į Maskvos srities Bronicko MTS mokiniu. Dabar, veržliai įsisavinęs savo specialybę, jis dirba pagal septintą kategoriją. Stojęs į stachanovinę vachtą, jis savo normą išpildė 200 procentų ir savo laiku aprūpina detalėmis remontuojamus traktorius.

Nuotraukoje: M. Dmitrijevas darbe

V. Soboljovo foto

TASS-o spaudos klišė

Ėjo 1918 metai. Jauna tarybų valstybė kovojo. Iš visų pusių: iš šiaurės, rytų, pietų ir vakarų ją puolė baltosios kontrrevoliucinės jėgos, remiamos Antantės imperialistų. Buvo sunkios dienos.

Tomis tai dienomis spalio mėn. Maskvoje susirinko I-sis visos Rusijos darbininkų ir valstiečių jaunimo sąjungos suvažiavimas, padaręs pradžią Rusijos Komunistinės Jaunimo Sąjungos gyvavimui.

Taip spalio 29-ji ir laikoma komjaunimo įsikūrimo data.

Šiandien mes galime peržvelgti garbingus komjaunimo istorijos puslapius ir pamatysime, kad jis neveltui nešioja partijos rezervo ir pagalbininko vardą.

Pažvelkime 29 metus atgal... Iš steigiamojo suvažiavimo delegatai skirstėsi tiesiog į priešakines frontų pozicijas, tiesiog į kovą už laisvę ugnį.

Sunkiomis pilietinio karo ir interventų puolimų dienomis komjaunimas garbingai vykdė savo užduotis. Jis kovojo ir su Kolčaku — Sibire, ir su Denikinu — pietuose, ir su lenkų ponais bei Pabaltijo baltagvardiečiais — vakaruose.

1919 metų gegužės mėn. RKJS CK paskelbė pirmą visos Rusijos komjaunuolių mobilizaciją kovai su baltagvardiečiais. Komjaunimo organizacijos atrinkdavo pačius

geriausius savo narius frontui.

Tik įstoje į komjaunimo eiles jaunuoliai būdavo siunčiami į pirmutines linijas.

— Kartu su komjaunimo bilietu, mes gaudavome ginklą ir du šimtu šovinių, — rašė legendarinis TSRS rašytojas, to meto komjaunulis Nikaljus Ostrovskis.

Niekad iš pilietinio karo istorijos neišdils garbė ir vardai Afanasjevo, Rudniovo, Archangelskio, Kolodočkinio ir kitų komjaunuolių, kurie su įnirtimu kovėsi už tarybų valdžią ir žuvo didvyriška mirtimi.

Už nuopelnus pilietinio karo metais TSRS vyriausybė 1926 metais komjaunimą apdovanojo Raudonosios Vėliavos ordinu.

Taikios statybos laikotarpyje komjaunimas atliko duotus partijos ir vyriausybės ir asmeniškai Lenino — Stalino pastatytus uždavinius. Kolektyvizacija, industrijos sukūrimas, penkmetiniai planai — štai kas šaukė komjaunimą didiesiems darbams.

Ir dabar jie rodė didvyriškumo pavyzdžius darbe. Dnieprogreso statyboje komjaunuoliai šaltą rudenį iki kaklo vandenyje įprato spartuoliškai dirbti. Jie pastatė miestą Sibire, kuris buvo pavadintas Amuro Komsomolsku.

Komjaunimo organizacija pravedė ypač didelį jaunimo

auklėjimo bolševikinėje dvasioje darbe. Ji globojo pionierių organizaciją, šefavo Raudonąjį Karo Jūrų Laivyną, organizavo sporto sąjungą mase.

Už šį darbą 1931 m. komjaunimas buvo antrą kartą apdovanotas Darbo Raudonosios Vėliavos ordinu.

Kovose prieš japonų samurajus, baltasuomius ir lenkų ponus komjaunuoliai garbingai atliko savo uždavinius dėl Tėvynės.

Tėvynės karo metu VLKJS nariai buvo pirmose eilėse kovotojų prieš fašizmą ir agresorius. Nuo ašigalio iki Kaukazo, žemėje, ore ir vandenyje komjaunuoliai grumėsi negailėdami savo gyvybių. Tokie vardai kaip Kosmodemjanskaja, Čaikina, Koševojus, Gastello, Talalichinas, Melnikaitė — vardai žmonių, kurie mokėjo mylėti ir garbingai žūti už savo Tėvynę ir laisvę. Tai ir buvo tikrieji žmonės...

1945 m. pavasarį VLKJS buvo apdovanota aukščiausią vyriausybės dovana — Lenino ordinu.

Dabar, atsikuriant iš po Tėvynės karo, komjaunuoliai stato naują gyvenimą, stachanoviškai dirbdami, mokydami. Jie kovoja už pergalės užtvirtinimą, už taiką, už Lenino — Stalino reikalą.

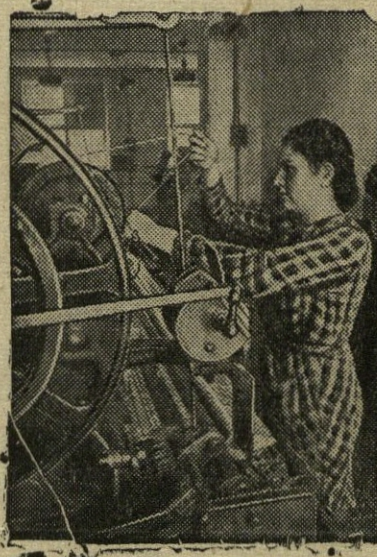
D. Jankauskas

Charkovo sritis. „Tekstiltrikotadžozuz“ Volčansko audimo fabrike, audimo cecho viršininko P. G. Cymbolo ir meistro A. A. Vokalovo iniciatyva, organizuota dekoratyvinių kilimų, medvilnių — popierinių, vilninių ir pliušinių takelių ir vafelinų rankšluosčių gamyba. Nuotraukoje: komjaunulė G. I. Litvinova, išpildžiusi metinę normą.

V. Cheifeco foto

TASS-o spaudos klišė

Leningrado sritis. Trečias Tarybinės Armijos Vyborgo išvadavimo metinės miesto dirbantieji sutiko naujais gamybiniais laimėjimais. Prieš terminą išpildė pusmetinį planą Vyborgo tinklų plovimo fabrikas. Stachanoviniai sistematingai didina produkcijos išleidimą. Nuotraukoje: geriausias komjaunimo jaunimo brigados brigadininkas Erika Kikijeva, išpildanti iki 140 procentų mėnesinės normos.

V. Fedosejevo foto

TASS-o spaudos klišė

Leningradas. Suėjo 75 metai gyvavimo popierio išdirbinių fabriko „Svietloč“. Šita įmonė visai šaliai išleidžia moksleiviams sąsiuvinius, bloknotus, kalendorius, meninius albumus ir kitas popierio prekes. Fabriko kolektyvas 1946 metais šešius mėnesius iš eilės iškovojė pirmąją vietą ir VPSC bei Vietinės Pramonės Ministerijos pereinamąją Raudonąją vėliavą. Metinė produkcija išpildyta.

Nuotraukoje: stachanovinė komjaunulė Jekaterina Nikolajeva, sutikusi jubiliejų nauju gamybinu laimėjimu. Per pamainą ji susiuvė 43 tukstančius sąsiuvinų, vietoje 24 tukstančių pagal normą.

S. Kropivnickio foto

TASS-o spaudos klišė

Skapiškio komjaunuoliai kovoje už duoną

Daug darbo turėjau, kol visus savo komjaunuolius įjungiau į duonos paruošų kampaniją.

Aš bendrame valsčiaus komjaunimo organizacijos susirinkime įpareigojau visus komjaunuolius kuo aktyviausiai prisidėti prie tinkamo paruošų organizavimo

Komjaunuoliai išėjo į apylinkes. Ten jie, susirūš su vietos aktyvu, pravedė platų aiškinamąjį darbą valstiečių tarpe, organizuodami susirinkimus ir individualinius pokalbius.

Buožės traukė valsčių atgal. LLKJS Valsč. K-to posėdyje mes apsvarstėme šį reikalą ir nuo tada komjaunuoliai ėmė vesti aktyvią kovą su sabotuotojais. Patys pikčiausi buvo perduodami teisengumo organams. Taip buožių sabotazas buvo sulaužytas.

Darbo pagerinimui grūdų priėmimo punkte suorganizuojame komjaunuolių kontrolinį postą. Tokius pat postus sudarėme ir prie kuliųjų mašinų.

Paruošų organizavimo darbe ypač pasireiškė komjaunuoliai drg. drg. Čypas, Čypaitė, Icovas ir Mišeninaitė. Jie daug prisidėjo prie valsčiaus paruošų plano įvykdymo.

V. Sadauskas,

LLKJS Skapiškio VK sekr.

Aš mačiau Didįjį Staliną

Neapsakomu dūngesiu suplakė mano širdis, kai LLKJS Kupiškio AK sekretorius drg. Timofejevas pranešė, kad aš parinktas kandidatu į Visasąjunginį Fizikultūrininkų Paradą Maskvoje.

Gydytojų komisija mane pripažino tinkamu. Po mėnesio stovyklavimo Kaune, mes išvykom į Maskvą.

25 dienos, prabūtos TSRS sostinėje Maskvoje, man paliko neišdildomą įspūdį. Aš — paprastas gintarinės Lietuvos valstiečio vaikas — grožėjaisi Ochotnyj Rjad asfaltu, Gorkio parko fontanais, Karinio — Istorinio muziejaus eksponatais ir t. t.

Bet laimingiausia valanda mano gyvenime buvo liepos 20 d., kai, žygiuodamas parado maršu pro Šiaurinę tribūną, aš mačiau Tą, kuris tesia Lenino pradėtą darbą — draugą Staliną. Jis šypsojosi, o tame šypsnyje aš išskaičiau didžiojo Vado meilę tarybiniam jaunimui, tarybinei liaudžiai.

Tos valandos aš niekad nebeužmiršiu...

Ji man suteikė jėgų ir pasiryžimo kovojant už paruošus ir prisidedant prie IV-jo stalininio penkmečio plano įvykdymo ir viršijimo.

J. Budreika,

1947 m. Visasąjunginio Fizikultūrininkų Parado dalyvis

Auklėju komjaunimą

Darbas liaudies gynėjų — komjaunuolių tarpe — ne lengvas. Reikia mokėti tikslingai ir be priekaištų auklėti komjaunimo organizaciją.

Aš pirminės komjaunimo organizacijos sekretoriumi dirbu kuone metai laiko. Bedirbdamas jau išmokau tinkamai auklėti jaunimą.

Mano komjaunuoliai padėjo vietos partiniam, tarybiniam ir komjaunimo aktyvui politiniai — okiniai kampanijų metu. Jie išstodavo prieš darbo valstiečius kaip agitatoriai.

Dabar aš radau reikalą pirm. komj. org. susirinkime apsvarstyti mūsų komjaunuolių politlavinimosi reikalą. Prisipažinsiu: mano komjaunuoliai laikinai buvo palikę saviškai savo politinį švietimąsi.

Tačiau dabar aš suorganizuojau politlavinimosi būrelį ir reguliariai pravedu užsiėmimus politinėmis temomis su savo komjaunuoliais. Atidarėme raudonąjį kampelį.

Ateityje stengsiuosi dar daugiau dėmesio atkreipti į komjaunuolių politlavinimąsi, stengdamasis, kad kiekvienas mano komjaunulis galėtų pilnai praplėsti savo politinį aktyvumą.

S. Vilėniškis,

Kupiškio liaudies gynėjų būrio pirm. komjaunimo organizacijos sekretorius

Komjaunuoliai — bulvių paruošų organizatoriai

Kupiškio valsčiaus komjaunimo organizacija aktyviai įsijungė į kovą dėl greitesnio bulvių paruošų plano įvykdymo. Ji visas jėgas deda tam, kad valstiečiai laiku atsi-skaitytų su valstybe.

— Visas mūsų darbas — Didžiojo Spalio garbei! — su tokiu šūkiu Kupiškio valsčiaus komjaunimo organizacija išei-na į apylinkes ir kaimus, kur praveda didelį aiškinamąjį darbą valstiečių tarpe.

Komjaunuolė Mackelytė Al-dona, vykdydama LLKJS Valsčiaus K-to jai pastatytą uždavinį, išėjo į Laičių apy-linkę, kur suorganizavo tos apylinkės valstiečių raudonąją gurguolę su bulvėmis valsty-bei. Gražiu drg. Mackelytės pavyzdžiu pasekė ir kiti valsčiaus komjaunimo organizaci-jos komjaunuoliai, kaip drg. drg. Mačiulytė, Masilionis, Šakalytė ir eilė kitų, kurie vedė kovą dėl bulvių paruošų pilnutinio atidavimo valstybei. Tą kovą jie tebetęsia ir dar-bar.

Komjaunuoliai aiškiai numa-to, kad buožės atvirai sabo-tuoja bulvių paruošas ir taip laužo net viso valsčiaus pa-ruošų grafiką. Todėl jie griež-tai sutramdo tokius sabotuo-tojus, dirbdami planingai ir operatyviškai. Ypač gerai sa-ve parodė kovoje prieš bulvių paruošas sabotuojančius buo-žes drg. drg. Baronas, Gal-dimauskas ir Gudaitė.

Tačiau dar yra keletas komjaunuolių, kurie išsisuki-nėjo nuo LLKJS Kupiškio VK jiems uždėdamų uždavinių paruošų kampanijoje. Tai drg. drg. Kristolenko, Kulakovas ir kit. Laikas būtų šiems draugams mesti žalingą simu-liavimą ir aktyviau įsijungti į paruošų kampaniją.

Švenčiant 29-tąsias VLKJS metines, LLKJS Kupiškio VK dės visas pastangas tam, kad kuo didesniais laimėjimais sutikti Didįjį Spalį.

J. Kravcova,
LLKJS Kupiškio VK
sekretorius

Ar visi žino apie savo giminių — karo tarnybininkų likimą?

Didžiojo tarybinės liaudies Tėvynės 1941 — 1945 m. m. karo prieš vokiškuosius fa-šistinius grobikus ir japoniš-kuosius imperialistus periode daugelis karo tarnybininkų šeimų neteko ryšio su savo giminėmis, tarnavusiais Ta-rybinėje Armijoje ir partizanų būriuose ir iki šio laiko dar neturi su jais ryšio arba ne-žino jų likimo, ar jie dabar tarnauja Tarybinėje Armijoje, ar žuvo kovose už mūsų Tė-vynės laisvę ir nepriklausom-ybę.

Kaikurie karo tarnybininkų giminės, kad greičiau nustatyti savo vyro, sūnės, brolio, tėvo ir t. t. likimą kreipiasi be-tarpiiai į nuostolių biurą Mask-voje, nepranešdami savo laiškuose būtinų davinių apie gimines (pavardės, vardo, tėvo vardo, gimimo metų, kurio Karinio Komisariato ir kada

pašauktas į Tarybinę Armiją arba išėjo partizanauti), kas užtraukia ir trukdo ieškomąjį darbą.

Tokiais atvejais būtina kreip-tis į vietinį Karinį Komi-sariatą asmeniškai arba raštu pranešti būtinus davinius arba kitas žinias (kokie giminės, pavardė, vardas, tėvo vardas, gimimo metai, kokio Karinio Komisariato pašauktas, kada buvo gautas paskutinis laiš-kas, karinės dalies adresas, iš kurios gautas laiškas, kas žinoma nuo paieškomojo drau-gų, laiškai iš karinių dalių vadų ir kiti pažymėjimai bei dokumentai).

Tuomet bus galimalengviau nustatyti savo giminės likimą.

Kap. Kobinas,
Kupiškio Apskrities Karinio Komisariato I-mos dalies vir-šininkas

Sukčius pieninėje

Viešintų valsčiaus valstie-čiai nusiskundžia, kad Viešin-tų pieninėje pienininkas Ga-siūnas vagia nuo valstiečių sviesto svorį.

Valstietis Vyšniauskas, gy-venantis Dobiliškių kaime, nu-nešė 1,7 kg sviesto, ką pa-tvirtino pasvėręs ir pieninės vedėjas drg. Gasiūnas.

Tačiau valstietis gavęs kvi-tą pamatė, kad atžymėta tik

1,5 kg.

Po ilgų ginčų Gasiūnas pa-ėmęs kvitą užrašė 1,7 kg.

Tokie faktų šioje pieninėje daugybė. Gasiūnas ne tik suka sviesto svorį, bet mažina ir pieno riebumo proc.

Į tokius Gasiūno sukėdavimus turi atkreipti dėmesį atatin-kami organai ir tokius suk-čius sudrausti.

M. Majonis

MUMS RAŠO

Reikalinga atidaryti krautu-vę

Surdegio miestelyje ligi šiol nėra krautuvės, kas sudaro labai daug nepatogumų tiek vietos darbininkams ir tarnau-tojams, tiek ir valstiečiams, nes reikalui esant reikia važi-nėti už keliolikos kilometrų į Subačių.

Surdegis ne taip jau nežymi vietovė: čia veikia progimna-zija, pradžios mokykla, pieni-nė, lentpiuvė, malūnas, gele-žinkelio stotis. Šių įstaigų darbuotojų bei apylinkės vals-tiečių aptarnavimu reikia su-sirūpinti Kupiškio Apkoopsą-jungiai.

M. Vijoklis

Blogai dirba klubas —

skaitykla

1947 m. birželio mėnesį bu-vo įkurtas Subačiaus komj. organizacijos klubas — skai-tykla. Jo vedėju buvo paskir-ta drg. Ramonaitė.

Tačiau drg. Ramonaitė vi-sai užmiršo savo pareigas ir jokio darbo su komjaunuoli-ais nepraveda. Klubas — skaitykla amžinai po raktu ir tie, kurie nori pasinaudoti knygomis ar spauda, dėl drg. Ramonaitės apsileidimo to at-siekti negali.

K. Petrys

„STALINO KELIU“ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Taip nepraes!“

Tokio pavadinimo feljetonas buvo atspausdintas „Stalino Keliu“ Nr. 30 (35).

Feljetone iškelti faktai tei-singi. Tam spalio mėn. 6 d. buvo sušauktas med. darbuo-tojų susirinkimas, kuriame buvo apsvaistinti ir felčerio Kučiausko „darbeliai“. Kartu visiems gydymo — profilak-tikos įstaigų vedėjams paves-ta sustiprinti įstaigose darbo drausmę, ypatingą dėmesį atkreipti į rūpestingą ir nuošir-dų ligonių apžiūrėjimą.

S. Marčiukaitis,
Kupiškio Apskrities Sveikatos Apsaugos skyriaus vedėjas

„Kupiškio gimnazijoje“

Tokio pavadinimo straipsnis buvo atspausdintas „Stalino Keliu“ Nr. 31 (36). Jame iš-kelti faktai apie politlavini-mosi Kupiškio gimnazijos moksleivių ir mokytojų tarpe nebuvimą yra visai teisingi. Dėl to dabar yra susitarta su gimnazijos vadovybe žy-miai sustiprinti politlavinima-sį gimnazijoje, sudarant po-litlavinimosi būrelius.

K. Buivydas,
Kupiškio Apskriies Liaudies Švietimo skyriaus vedėjas

— Vakar gavom nemažai trašų! — tarė Kupiškio apskri-ties Pienininkystės — Gyvu-lininkystės skyr. buv. vedėjas drg. Girklys savo geram prie-teliui Dirdai. — Mes to ir ne-numatėm, todėl trašas išpy-liau iš vagonų ant žemės, nes sandėliu nepasirūpinom. Visas tas trašas tu išparduosi. Tik žiūrėk — neapsiskaityk!

— Gerai. Pasistengsiu — atsakė Dirda ir, nusišukęs į kampa, ironiškai nusijuokė.

...Prasideda trašų išdavimas. Trašos konomis mindomos ir barstomos. Dirda, laikydama-sis Girklio žodžio „neapsi-skaityk“ suka galvą, kaip visa tai užtikrinti. Ir štai kilni mintis jo sukton galvon atė-jo: kasdien kelti trašų kainas. Šiandien trašų 100 kg kainuo-ja 50 Rb, rytoj 70 Rb, na ir taip trašos perkamos. Niekas nie-ko nesako, reiškia, galima ir

toliau kombinuoti.

— Trašos kainuoja 100 Rb 100 kg! — sako jis viena die-ną perkančiam valstiečiui.

— Bet kad buvo 70 Rb, — atkerta nustebeš valstietis.

— Nesvarbu, brangu — ne-pirk! Mat, pabrango! — Visa dieną trašos parduodamos po 100 Rb. Dirda šypsosi. Na, ir sekasi! Iš jo judančių lūpų galima spręsti, kad jis skai-čiuoja „uždarbi“.

Taip likusios trašos visos parduodamos po 100 Rb. Linksma, prisiplėšęs pinigų Dirda į namus eina ramus, degdamas noru, kad daugiau trašų atvežtų, nes taip sklan-džiai pasisekė.

— Bet nesididžiuok, Dirda, ir aš pirkau iš tavęs. Tu jau nuo manęs nenusuksi, o jei to nepa-kaks, pasikviesim prokurorą. Jis tikrai padės.

Antras Mazgas

Sportas

Pagyvinti „Žalgirio“ veiklą

Prieš 4 mėn. Kupiškėje buvo įsteigtas sporto klubas „Žalgiris“, kurio pirmininku buvo išrinktas drg. Klimavi-čius. Tačiau drg. Klimavičius į sportinį gyvenimą žiūrėjo per storus akinius ir taip net vasaros metu, kuomet ga-lima išvystyti praktikoje be-veik visas sporto šakas, žal-giriečiai teuzsiiminėjo futbolu ir krepšiniu.

Dabar, prasidėjus rudenio sporto sezonui, galima būtų

pravesti šachmatų ir šaškių pirmenybes ir turnyrus, ta-čiau drg. Klimavičius dar tebesnaudžia... Gal gi jis ir pabus?...

Subačiaus „Žalgirio“ krep-šininkai viešėjo Vabalnin-ke, kur turėjo draugiš-kas rungtynes su vietos „Viltimi“. Rungtynes laimėjo subatėnai — 50:30.

SKELBIMAI

SKELBIMAS

Kupiškio apskrt. Milicijos skyrius skelbia visų žinių apie tai, kad kai-kurie piliečiai turguje vietoje druskos pardavinėja **nuodus**, kaip azoto trašas, kuriose yra nuodų — NATRIO — NATRITO.

Panaudojus tokią „druską“ galima mirtinai apsinuodyti.

Kupiškio Apskrities Milicijos skyrius

Kupiškio Apskrities Liaudies Teis-mas skelbia, kad Valenta Petras, s. Antano, gyv. Kerelių vnk., Skapiškio valsč. yra iškėles savo žmonai Valen-tienei Akvilei, d. Petro, gyv. Tatkonių km., Skapiškio valsč. ištuokos bylą. Byla bus žiūrima Kupiškio Apskrities Liaudies Teisme. C. b. № 518.

VALSTIEČIŲ ŽINIAI

Nuo 1947 m. lapkričio mėn. 1 d. arklaininkystės apsaugojimui Kupiškio apskrities ribose bus išduodami kume-lingoms kumelėms apsaugos pažymėjimai Kupiškio vet. ligoninėje ir Svė-dasų zoo-vet. rajone.

J. Petrauskas,
Kupiškio Apskrt. Žemės ūkio skyriaus vedėjas

Kupiškio Apskrities Liaudies Teis-mas skelbia, kad Karvėlytė — Už-sienienė Kazė, d. Jokūbo iškėlė šlame teisme savo vyrui Užsieniui Petrui, s. Jono civilinę bylą dėl ištuokos. Ši byla bus žiūrima Kupiškio Apskrities Liaudies Teisme. Civ. b. № 555.

Atsakingas Redaktorius A. DAGELIS